

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

พระราชบัญญัติ

รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาล สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดใด ในท้องที่ใด มีบริเวณเพียงใด และจะให้ใช้บังคับทั้งหมดทุกมาตราหรือยกเว้นมาตราใด ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สำหรับองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสองการใช้บังคับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๐๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ที่สาธารณะ” หมายความว่า สาธารณสมบัติของแผ่นดินนอกจากที่รกร้างว่างเปล่า และหมายความรวมถึงถนนและทางน้ำด้วย

“สถานสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้เป็นสาธารณะสำหรับประชาชน

ใช้เพื่อการบันเทิง การพักผ่อนหย่อนใจ หรือการชุมนุม

“ถนน” หมายความว่า ทางเดินรถ ทางเท้า ขอบทาง ไหล่ทาง ทางข้าม ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ตรอก ซอย สะพาน หรือถนนส่วนบุคคล ซึ่งเจ้าของยินยอมให้ประชาชนใช้เป็นทางสัญจรได้

“ทางน้ำ” หมายความว่า ทะเล ทะเลสาบ หาดทรายชายทะเล อ่างเก็บน้ำ แม่น้ำ ห้วย หนอง คลอง คับคลอง บึง คู ลำราง และหมายความรวมถึงท่อระบายน้ำด้วย

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือง โรง ร้าน เรือ แพ ตลาด คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ และหมายความรวมถึง อัฒจันทร์ เขื่อน ประตูน้ำ อุโมงค์ หรือป้ายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารด้วย

“สิ่งปลูกปลูก” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ รวมตลอดถึงวัตถุอื่นใดซึ่งเป็นของโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ภาชนะมูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ซากรถยนต์” หมายความว่า รถยนต์ รถจักรยานยนต์ เครื่องจักรกล เรือ ล้อเลื่อน ยานพาหนะอื่น ๆ ที่เสื่อมสภาพจนไม่อาจใช้การได้ และหมายความรวมถึงชิ้นส่วนของรถ เครื่องจักรกลหรือยานพาหนะ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล
- (๒) ประธานกรรมการสุขาภิบาล สำหรับในเขตสุขาภิบาล
- (๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๕) ปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่กฎหมาย

กำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า

- (๑) ปลัดเทศบาล และรองปลัดเทศบาล สำหรับในเขตเทศบาล
- (๒) ปลัดสุขาภิบาล สำหรับในเขตสุขาภิบาล
- (๓) ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดและนายอำเภอ สำหรับในเขตองค์

การบริหารส่วนจังหวัด

(๔) ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการเขตและผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) รองปลัดเมืองพัทยา สำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๖) ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น

“ข้อกำหนดของท้องถิ่น” หมายความว่า ข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ หรือข้อบังคับ ซึ่งตราขึ้น โดยราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

กฎกระทรวงนั้น เมื่อ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การรักษาความสะอาดในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ

มาตรา ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือบริเวณของอาคารที่อยู่ติดกับทางเท้า มีหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาดทางเท้าที่ติดกับอาคารหรือบริเวณของอาคาร

ในกรณีที่เป็นตลาดไม่ว่าจะเป็นตลาดที่ขายอาหารหรือสินค้าประจำวันหรือเฉพาะคราว ให้เจ้าของตลาดมีหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาดทางเท้าที่อยู่ติดกับตลาดและให้ผู้ครอบครองส่วนหนึ่ง

มาตรา ๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖ ให้บุคคลตามมาตรา ๖ มีอำนาจแจ้งผู้กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้มิให้กระทำการหรือแก้ไขการกระทำอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้ถูกแจ้งหรือผู้ถูกห้ามไม่ปฏิบัติตาม ให้รีบแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ เพื่อใช้เป็นหลักฐานว่าตนมิได้กระทำความผิดตามมาตรานี้

มาตรา ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินผู้ใด

(๑) วางกระถางต้นไม้บนทางเท้าหรือปลูกต้นไม้ที่บริเวณภายนอกอาคารตามที่ดินเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองและปล่อยปละละเลยให้ต้นไม้เหี่ยวแห้งหรือมีสภาพกรงรัง หรือ

ปล่อยปลดละเลยให้มีสิ่งปฏิภูลหรือมุลฝอยในกระถางต้นไม้หรือที่บริเวณภายนอกของอาคาร

(๒) ปล่อยปลดละเลยให้ต้นไม้หรือรัชฎพีชที่ตนปลูกไว้หรือที่ขึ้นเองในที่ดินของตนให้เหี่ยวแห้งหรือมีสภาพกรุงรัง หรือปล่อยปลดละเลยให้มีการทิ้งสิ่งปฏิภูลหรือมุลฝอยในบริเวณที่คินของตน

ถ้าการปล่อยปลดละเลยตาม (๒) มีสภาพที่ประชาชนอาจเห็นได้จากที่สาธารณะ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดอาบน้ำหรือซักล้างสิ่งใด ๆ บนถนน หรือในสถานสาธารณะซึ่งมิได้จัดไว้เพื่อการนั้น หรือในบริเวณทางน้ำที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ประกาศห้ามไว้

มาตรา ๑๐ การโฆษณาด้วยการปิด ทิ้ง หรือโปรยแผ่นประกาศหรือใบปลิวในที่สาธารณะ จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดในหนังสืออนุญาตด้วย

การขออนุญาต การอนุญาต การกำหนดอัตราส่วนค่าธรรมเนียมและการงดเว้นค่าธรรมเนียมในการขออนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง และในกฎกระทรวงดังกล่าวต้องกำหนดให้ชัดเจนว่ากรณีใดพึงอนุญาตได้หรืออนุญาตไม่ได้ และกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้ด้วย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำของราชการส่วนท้องถิ่นราชการส่วนอื่น หรือรัฐวิสาหกิจหรือของหน่วยงานที่มีอำนาจกระทำได้ หรือเป็นการโฆษณาด้วยการปิดแผ่นประกาศ ณ สถานที่ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้เพื่อการนั้น หรือการโฆษณาในการเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และการโฆษณาด้วยการปิดประกาศของเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือต้นไม้ เพียงเพื่อให้ทราบชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ชื่ออาคาร เลขที่อาคาร หรือข้อความอื่นเกี่ยวข้องแก่การเข้าไปและออกจากอาคารนั้น

มาตรา ๑๑ การโฆษณาตามมาตรา ๑๐ โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือได้รับอนุญาตแต่มิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้โฆษณาปลด รื้อ ถอน ขุดลบ หรือล้างข้อความหรือภาพนั้นภายในเวลาที่กำหนด

ถ้าการโฆษณาดังกล่าวตามวรรคหนึ่งมีข้อความหรือภาพที่มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือลามกอนาจาร พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจปลด รื้อ ถอน ขุดลบ หรือล้างข้อความหรือภาพนั้นได้เอง โดยคิดค่าใช้จ่ายจากผู้โฆษณาตามที่ได้ใช้จ่ายไปจริง

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดขูด กะเทาะ บิด เขียน พ่นสี หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใด ๆ

ซึ่งข้อความ ภาพ หรือรูปรอยใด ๆ ที่กำแพงที่ติดกับถนน บนถนนที่ต้นไม้หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่อยู่ติดกับถนนหรืออยู่ในที่สาธารณะ เว้นแต่เป็นการกระทำของราชการส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนอื่นหรือรัฐวิสาหกิจหรือของหน่วยงานที่มีอำนาจกระทำได้

มาตรา ๑๓ เจ้าของรถซึ่งใช้บรรทุกสัตว์ กรวด หิน ดิน เกลน ทราช สิ่งปฏิกูล มูลฝอยหรือสิ่งอื่นใด ต้องจัดให้รถนั้นอยู่ในสภาพที่ป้องกันมิให้มูลสัตว์หรือสิ่งดังกล่าวตกลง รั่วไหล ปลิว ฟูง กระจายลงบนถนนในระหว่างที่ไ้รถนั้น รวมทั้งต้องป้องกันมิให้น้ำมันจากรถรั่วไหลลงบนถนน

ถ้ามีกรณีดังกล่าวตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานจราจรหรือตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการจราจรมีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่นำรถไปที่สถานีตำรวจ ที่ทำการขนส่ง หรือสำนักงานขององค์การปกครองท้องถิ่นและยึดรถนั้นไว้จนกว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถจะชำระค่าปรับ

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) ปลอยสัตว์ นำสัตว์ หรือจูงสัตว์ไปตามถนนหรือเข้าไปในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ประกาศห้ามไว้

(๒) ปลอຍให้สัตว์ถ่ายมูลบนถนนและมีได้ขจัดมูลดังกล่าวให้หมดไป

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้นำขบวนสัตว์หรือฝูงสัตว์ หรือจูงสัตว์ไปตามถนนและได้เสียค่าธรรมเนียมรักษาความสะอาดตามข้อกำหนดของท้องถิ่น

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดล้างรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อนบนถนน หรือสถานสาธารณะและทำให้ถนนหรือสถานสาธารณะสกปรกเลอะเทอะ

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ส่วนหนึ่งส่วนใดของถนนเป็นสถานที่ซ่อม เปลี่ยนแปลง ต่อเติมหรือติดตั้งอุปกรณ์รถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อน

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การแก้ไขรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อนที่เครื่องยนต์ขัดข้องหรืออุปกรณ์ชำรุดในขณะใช้ถนนเพื่อให้รถหรือล้อเลื่อนดังกล่าวใช้การได้ต่อไป

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ทางเท้าชำรุดเสียหาย

(๒) จอดหรือขับขี้อรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อน บนทางเท้า เว้นแต่เป็นการจอดหรือขับขี้อได้

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้ง วาง หรือกองซากรถยนต์บนถนนหรือสถานสาธารณะ

มาตรา ๑๙ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้ง วาง หรือกองวัสดุใด ๆ บนถนน เว้นแต่เป็นการกระทำในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ผู้ใด

- (๑) ปรุงอาหาร ขายหรือจำหน่ายสินค้าบนถนน หรือในสถานสาธารณะ
- (๒) ใช้รถยนต์หรือล้อเลื่อนเป็นที่ปรุงอาหารเพื่อขายหรือจำหน่ายให้แก่ประชาชนบนถนนหรือสถานสาธารณะ
- (๓) ขายหรือจำหน่ายสินค้าซึ่งบรรทุกบนรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อนบนถนนหรือสถานสาธารณะ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การปรุงอาหารหรือการขายสินค้าตาม (๑) หรือ (๒) ในถนนส่วนบุคคลหรือในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศผ่อนผันให้กระทำได้ในระหว่างวัน เวลาที่กำหนด ด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้อยู่ในรถยนต์หรือผู้ขับขี่หรือผู้นั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ซื้อสินค้าที่ขายหรือจำหน่ายในสถานสาธารณะหรือบนถนนยกเว้นถนนส่วนบุคคล

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ใดจงใจ ไล่ หรือดื้อนสัตว์ลงไปในทางน้ำซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปิดประกาศห้ามไว้ ณ บริเวณดังกล่าว

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเทหรือทิ้ง กรวด หิน ดิน เลน ทราช หรือเศษวัสดุก่อสร้างลงในทางน้ำ หรือกองไว้ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้วัสดุดังกล่าวไหลหรือตกลงในทางน้ำ

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งจัดการขนย้ายวัสดุดังกล่าวออกไปให้ห่างจากทางน้ำภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดและถ้าการกระทำผิดดังกล่าวเป็นอุปสรรคต่อการระบายน้ำหรือทำให้ท่อระบายน้ำอุดตัน ต้นเขิน ให้มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งแก้ไขให้ทางน้ำดังกล่าวคืนสู่สภาพเดิมถ้าทะเลยเพิกเฉย นอกจากนี้มีความผิดฐานขัดคำสั่ง เจ้าพนักงานตามกฎหมายอาญาแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัติต่อไป

มาตรา ๒๔ เจ้าของร้านจำหน่ายอาหารและหรือเครื่องดื่มซึ่งจัดสถานที่ไว้สำหรับบริการลูกค้าได้ในขณะเดียวกันไม่ต่ำกว่ายี่สิบคน ต้องจัดให้มีส้วมที่ต้องด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อให้ลูกค้าใช้ในระหว่างเปิดทำการค้า

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่เจ้าของร้านจำหน่ายอาหารและหรือเครื่องดื่มซึ่งจัดให้มีขึ้นในบริเวณงานเทศกาลหรืองานใดเป็นการเฉพาะคราว

มาตรา ๒๕ เจ้าของสถานบริการการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือก๊าซสำหรับยานพาหนะ ต้องจัดให้มีส้วมที่ต้องด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒

การดูแลรักษาสนามหญ้าและต้นไม้ในถนนและสถานสาธารณะ

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หรือเท หรือกองกรวด หิน ดิน เลน ทราย หรือสิ่งอื่นใดในบริเวณที่ได้ปลูกหญ้าหรือต้นไม้ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นราชการส่วนอื่นหรือรัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าของ

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดโค่นต้นไม้ ตัด เค็ด หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เกิดความเสียหายหรือน่าจะเป็นอันตรายแก่ต้นไม้ หรือใบ ดอก ผล หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นไม้ที่ปลูกไว้หรือขึ้นเองตามธรรมชาติในที่สาธารณะหรือสถานสาธารณะ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำของผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือให้โค่นหรือตัดต้นไม้จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยหรือจงสัตว์เข้าไปในบริเวณที่ราชการส่วนท้องถิ่นราชการส่วนอื่นหรือรัฐวิสาหกิจได้ปลูกหรืออนุญาตให้ผู้อื่นปลูกหญ้าหรือต้นไม้ไว้ และได้ปิดประกาศหรือปักป้ายห้ามไว้

หมวด ๓

การห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่ายอุจระหรือปัสสาวะลงในที่สาธารณะหรือสถานสาธารณะซึ่งมิใช่สถานที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่น ได้จัดไว้เพื่อการนั้น

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเท ปล่อยหรือระบายถ่ายอุจระหรือปัสสาวะจากอาคารหรือยานพาหนะลงในน้ำ

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) บ้วนหรือถ่มน้ำลาย เสมหะ บ้วนน้ำหมาก สั่งน้ำมูก เทหรือทิ้งสิ่งใด ๆ ลงบนถนนหรือบนพื้นรถหรือพื้นเรือโดยสาร

(๒) ทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในสถานสาธารณะนอกภาชนะหรือที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) ทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยลงบนที่สาธารณะ

(๒) ปล่อยปละละเลยให้มีสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในที่ดินของตนเองในสภาพที่ประชาชนอาจเห็นได้จากที่สาธารณะ

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย น้ำโสโครกหรือสิ่งอื่นใดลงบนถนนหรือทางน้ำ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองเรือหรืออาคารประเภทเรือนแพซึ่งจอดอยู่ในท้องที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังไม่ได้จัดตั้งสาธารณะหรือภาชนะสำหรับทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ใดเท หรือระบายถ่ายอุจจาระ หรือปัสสาวะจากอาคาร หรือยานพาหนะลงในที่สาธารณะหรือสถานสาธารณะ

หมวด ๔

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำความด้วยประการใด ๆ ให้โคมไฟ ป้าย ศาลาที่พัก ม้านั่ง ส้วมหรือสิ่งอื่นใด ที่ราชการส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนอื่นหรือรัฐวิสาหกิจได้จัดทำไว้เพื่อสาธารณชนเกิดความเสียหายหรือใช้ประโยชน์ไม่ได้

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นป้าย นั้ง หรือขึ้นไปบนรั้ว กำแพง ดันไม้หรือสิ่งค้ำยันต้นไม้ในที่สาธารณะ

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดยื่น นั้ง หรือนอนบนราวสะพานสาธารณะ หรือนอนในที่สาธารณะ

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเล่นว้าว หรือฟุตบอล ตะกร้อ หรือกีฬาใด ๆ บนถนนหรือในที่สาธารณะหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสถานสาธารณะที่มีประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นห้ามไว้

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง ดาก วาง หรือแขวนสิ่งใด ๆ ในที่สาธารณะเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเป็นการกระทำของราชการส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนอื่นหรือรัฐวิสาหกิจที่มีอำนาจกระทำได้ หรือเป็นการวางไว้เพียงชั่วคราว

ติดตั้ง ดาก วาง หรือแขวนสิ่งใด ๆ ในที่สาธารณะโดยมิได้มีหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือได้รับอนุญาตแต่มิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งปลดหรือรื้อถอนภายในเวลาที่กำหนด ถ้าผู้นั้นละเลย เพิกเฉย นอกจากมีความผิดฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีตามพระราช

บัญญัติต่อไป

มาตรา ๔๐ ห้ามมิให้ผู้ใดติดตั้ง ตาก วาง หรือแขวนสิ่งใด ๆ ที่อาคารในลักษณะที่สกปรกรกรุงรังหรือไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยและมีสภาพที่ประชาชนอาจมองเห็นได้จากที่สาธารณะ

ถ้ามีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเตือนเก็บหรือจัดทำให้เป็นที่เรียบร้อย ถ้าผู้นั้นละเลย เพิกเฉย นอกจากมีความผิดฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติต่อไป

มาตรา ๔๑ เจ้าของอาคารซึ่งตั้งอยู่ในระยะไม่เกินสี่สิบเมตรจากขอบทางเดินรถที่มีผิวจราจรกว้างไม่ต่ำกว่าแปดเมตร และที่ผู้สัญจรไปมาอาจเห็นอาคารหรือบริเวณอาคารได้จากถนนนั้นต้องดูแลรักษาอาคารนั้นมีให้สกปรกรกรุงรัง

หมวด ๕

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๒ ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่จะให้คำแนะนำผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องในการดูแลรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ในเขตเทศบาล สุขาภิบาล เมืองพัทยา และองค์การปกครองท้องถิ่นอื่น ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด และของปลัดกระทรวงมหาดไทยสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๔๓ ผู้ว่ากรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการจังหวัด ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล ปลัดเมืองพัทยามีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในการปกครองบังคับบัญชาของตน

ในกรณีที่มีการมอบหมายให้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือปลัดกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ เทศมนตรีหรือปลัดเทศบาล กรรมการสุขาภิบาล ปลัดสุขาภิบาล หรือผู้บริหารองค์การส่วนท้องถิ่นอื่นช่วยปฏิบัติหน้าที่ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายมีหน้าที่รับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้มอบหมาย

มาตรา ๔๔ นอกจากอำนาจหน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) โฆษณาให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

- (๒) สอดส่องและกวาดขันไม่ให้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด
- (๓) ดักเตือนผู้กระทำความผิดหรือสั่งให้ผู้กระทำความผิดแก้ไขหรือขจัดความสกปรก หรือความไม่เป็นระเบียบหรือความไม่เรียบร้อยให้หมดไป
- (๔) จับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งไม่เชื่อฟังคำสั่งเตือนและดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ เมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในท้องที่ใดและพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจทราบตัวผู้กระทำความผิด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้นทุกคนร่วมกันขจัดหรือแก้ไขไม่ให้สิ่งผิดกฎหมายปรากฏอยู่ในสาธารณะหรือสถานสาธารณะอีกต่อไป

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดหาอุปกรณ์และอำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการ และให้วางระเบียบการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ได้จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้กระทำความผิดจัดการกลับ ถ้างับ ตกแต่ง ปรับปรุงสิ่งที่เป็นความผิดมิให้ปรากฏอีกต่อไปภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมปฏิบัติตาม ให้คดีเป็นอันเลิกกัน ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับทำหรือมอบหมายให้ผู้อื่นจับทำให้เกิดความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าใช้จ่ายในการเข้าขจัดทำความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามที่ค่าใช้จ่ายไปจริงให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่การชดใช้ค่าใช้จ่ายไม่ลดล้างการกระทำความผิดหรือระงับการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

มาตรา ๔๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศกำหนดเวลาห้ามเข้าหรืออยู่ในสถานสาธารณะ ประกาศนั้นให้ติดตั้งหรือแขวนไว้ในบริเวณสาธารณะที่ห้ามนั้นซึ่งเห็นได้ง่าย

มาตรา ๔๘ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งหรือพนักงานสอบสวน มีอำนาจเปรียบเทียบได้ เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีเพื่อฟ้องร้องต่อไป

ค่าปรับที่ได้ตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งแก่ผู้แจ้งตามมาตรา ๕๑ กึ่งหนึ่ง และพนักงานเจ้าหน้าที่เจ้าพนักงานจราจร หรือตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการจราจร ผู้จับกุมอีกกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๔๙ ภายใบบังคับมาตรา ๔๘ วรรคสาม ค่าธรรมเนียมและค่าปรับที่เปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่มีความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดหรือผู้ที่

ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดนั้น พร้อมด้วยยานพาหนะ เครื่องมือ และสิ่งของที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อดำเนินตามกฎหมายได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ประชาชนผู้พบเห็นอาจแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้พนักงานสอบสวนเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยไม่ชักช้า และให้ถือว่าประชาชนผู้พบเห็นการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามประกาศเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ได้ประกาศตาม มาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ใดจับขีรตซึ่งบรรทุกมูลสัตว์ กรวด หิน ดิน ทราย มูลฝอย หรือมีน้ำมัน และวัตถุดังกล่าวได้ตกหล่น ปลิวฟุ้งกระจายหรือรั่วไหลลงบนถนน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

นอกจากต้องระวางโทษปรับตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๔ หรือ มาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับอีกวันละหนึ่งร้อยบาทเรียงรายวันจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย
กระทรวง

มาตรา ๕๕ พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามที่มีการแจ้งนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๐ บรรดาคำขออนุญาตที่ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ การอนุญาตและใบอนุญาตที่ได้ให้ไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หรือการปฏิบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตตามที่ได้รับใบอนุญาตแล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาต การอนุญาตและใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๑ อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๐๓ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีผลใช้ได้ต่อไปจนกว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะได้วินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๖๒ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้คงใช้บังคับต่อไป ทั้งนี้ เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

เลขที่แบบสอบถาม

<p>แบบสอบถามเพื่อการค้นคว้าแบบอิสระ</p> <p>เรื่อง</p> <p>การใช้กฎหมายและเทศบัญญัติในการรักษาความสะอาด ของบ้านเมืองในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่</p>
--

คำชี้แจง แบบสอบถามทั้งหมดมี 5 ตอน กรุณาตอบทุกข้อคำถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในข้อกฎหมายและเทศบัญญัติ ในการรักษาความสะอาดของบ้านเมือง

ตอนที่ 3 การให้ความร่วมมือของประชาชนในการปฏิบัติตามกฎหมายและเทศบัญญัติ

ตอนที่ 4 กระบวนการบังคับใช้กฎหมาย

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

<p>ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป</p>

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

1 ชาย

2 หญิง

2. อายุ ปี

3. ระดับการศึกษา

1 ประถมศึกษา

2 มัธยมศึกษาตอนต้น

3 มัธยมศึกษาตอนปลาย

4 ปวช. - ปวศ.

5 ปริญญาตรี

6 ปริญญาโท

7 ปริญญาเอก

8 อื่น ๆ

**ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในข้อกฎหมายและเทศบัญญัติ
ในการรักษาความสะอาดของบ้านเมือง**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับความรู้ความเข้าใจแต่ละประเด็นว่าถูกหรือ ผิด

รายการ	ถูก	ผิด
1. การรักษาความสะอาดเป็นหน้าที่โดยตรงของเจ้าหน้าที่เทศบาล		
2. ข้อบัญญัติในกฎหมายและเทศบัญญัติมีเพื่อควบคุมการทำลายทรัพย์สินสาธารณะและของประชาชนในเขตเทศบาลมากที่สุด		
3. เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่อยู่ติดกับทางเท้ามีหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาดทางเท้าที่อยู่ติดกับอาคารหรือบริเวณของอาคาร		
4. ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารวางกระถางต้นไม้ไว้ที่บริเวณภายนอกอาคารที่ตนเป็นเจ้าของและปล่อยปละละเลยให้ต้นไม้เหี่ยวแห้งสกปรกรกรุงรังซึ่งมองจากภายนอก ถือเป็นความผิดเรื่องการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ		
5. ห้ามมิให้ผู้โคอบน้ำหรือชักล้างสิ่งใด ๆ บนถนน หรือในที่สาธารณะซึ่งมิได้จัดไว้เพื่อการนั้น เพราะจะทำให้ถนนหรือที่สาธารณะเกิดความสกปรก		
6. ในการหาเสียงเลือกตั้ง ส.ส. สามารถปิดแผ่นประกาศโฆษณาหาเสียงได้ทั่วไปตามถนน ถือเป็นความผิดเรื่องการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ		
7. นักเรียนบางคนชอบพ่นสีกำแพงวัดที่ติดกับถนน ถือว่าเป็นการกระทำผิดเรื่องการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ		
8. รถบรรทุกพ่วงจากฟาร์มเล่นผ่านเขตเมืองเชียงใหม่เพื่อไปส่งโรงฆ่าสัตว์ แล้วทำมูลสัตว์คกหล่นบนพื้นถนน ถือเป็นความผิดเรื่องการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ		
9. ในวันสงกรานต์ประชาชนเล่นสาดน้ำบนถนนจนทำให้พื้นถนนสกปรก ถือเป็นความผิดเรื่องการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ		
10. ร้านซ่อมรถยนต์ซึ่งกองเศษ ซากรถยนต์บนถนนหรือทางเท้าหน้าร้าน ถือเป็นความผิดเรื่องการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ		
11. นายคำ ขี่รถสามล้อขายถูกขึ้นทอคให้แก่ประชาชนไปตามถนนสายต่าง ๆ ไม่ถือเป็นความผิดเรื่องการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ ถ้าได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานจราจร		

รายการ	ถูก	ผิด
12. ทุกวันอาทิตย์ ลุงดีจะจูงสุนัขตัวโปรดไปอาบน้ำที่ลำคลองในสวนสาธารณะ ถือเป็นความผิดเรื่องการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ		
13. เจ้าของร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งจัดสถานที่ไว้เพื่อบริการลูกค้าได้ในขณะเดียวกันไม่ต่ำกว่า 20 คน ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้ลูกค้าด้วย		
14. เจ้าของสถานบริการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงหรือก๊าซสำหรับยาน-พาหนะ ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้ลูกค้าด้วย		
15. การถ่มน้ำลาย บ้วนน้ำหมาก ถังน้ำมูก ลงบนพื้นถนนหรือพื้นรถโดยสาร ถือเป็นความผิดเรื่องการห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในที่สาธารณะและสถานสาธารณะ		
16. ห้ามมิให้ผู้ใดยื่น นั่ง หรือนอน บนราวสะพานสาธารณะ เพราะถือเป็นความผิดเรื่องการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง		
17. การที่กฎหมายและเทศบัญญัติกำหนดมิให้ผู้ใดทิ้งขยะมูลฝอยลงสู่แม่น้ำลำคลอง และแหล่งน้ำสาธารณะ ย่อมเป็นสภาพบังคับใช้ในเชิงป้องกันปัญหาล่วงหน้า		
18. การกำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมต้องจัดการบำบัดน้ำเสียอย่างถูกวิธีก่อนปล่อยทิ้งออกสู่สิ่งแวดล้อม ถือเป็นมาตรการทั่วไปในเชิงควบคุม		
19. ถ้าโรงงานปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะโดยมิได้รับอนุญาต เทศบาลสามารถสั่งการให้โรงงานนั้นยุติการกระทำดังกล่าวได้		
20. เจ้าของอาคารซึ่งตั้งอยู่ในระยะไม่เกิน 20 เมตร จากขอบทางเดินรถที่มีผิวจราจรกว้างไม่ต่ำกว่า 8 เมตร และผู้สัญจรไปมาอาจเห็นอาคารหรือบริเวณของอาคารได้จากถนนนั้น จะต้องรักษาดูแลรักษาอาคารนั้นมิให้สกปรกรุงรัง		

ตอนที่ 3 การให้ความร่วมมือของประชาชนในการปฏิบัติตามกฎหมายและเทศบัญญัติ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่าง ที่ตรงกับการให้ความร่วมมือของประชาชนในการปฏิบัติตามกฎหมายและเทศบัญญัติได้ผลในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย หรือ น้อยที่สุด

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เจ้าของรถบรรทุกขนาดใหญ่ไม่นำรถมาวิ่งในเขตเทศบาล นอกจากลดปัญหาการติด ควันพีชแล้ว ยังช่วยมิให้เศษดิน หินตกสู่พื้นถนน					
2. ประชาชนไม่ปิดป้ายโฆษณาตามสถานที่สาธารณะ เช่น เสาไฟฟ้า ตู้โทรศัพท์ เพราะจะทำให้เทศบาลเมืองเชียงใหม่สกปรก ไม่น่าดู					
3. เจ้าของตลาดสดทำความสะอาดอย่างถูกวิธีและจัดระเบียบแผงขายสินค้าอยู่เสมอ ส่งผลให้ปริมาณขยะกระจายออกนอกตลาดน้อยลง					
4. หัวหน้าครัวเรือนประสานความร่วมมือไปยังเทศบาล ขอถังขยะเพิ่มเพื่อรองรับขยะที่คัดแยกเป็นขยะเปียกขยะแห้งลงถังให้เทศบาลนำไปบำบัดต่อไป					
5. เทศบาลแก้ไขปัญหาความสะอาดในเขตเทศบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยความร่วมมือของประชาชน					
6. ประชาชนรู้ถึงคุณค่าของสถานที่สำคัญต่าง ๆ จึงร่วมมือกันดูแลปกป้องให้อยู่ในสภาพที่ดี					
7. ประชาชนส่วนใหญ่ปฏิบัติตามกฎหมาย และเทศบัญญัติ ที่เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดของบ้านเมือง โดยเคร่งครัด					
8. ที่ผ่านมามีประชาชนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือเสนอแนะแนวทางเพื่อปรับปรุงการรักษาความสะอาดในเขตเทศบาลอยู่เสมอ					
9. พ่อค้าแม่ค้าที่เปิดร้านจำหน่ายสินค้าในงานฤดูหนาวประจำปี ต่างช่วยเก็บกวาดขยะมูลฝอย ในบริเวณร้านของตนเองเป็นอย่างดีเมื่อเสร็จงาน					

ตอนที่ 4 กระบวนการบังคับใช้กฎหมาย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ประชาชนมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าปรับคชยะ ในกรณีที่เป็นผู้ก่อให้เกิดความสกปรกในเขตเทศบาล อันเป็นไปตามหลักการ “ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย”
 - 1 เห็นด้วย
 - 2 ไม่เห็นด้วย
2. ประชาชนมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าเสียหายให้แก่เทศบาล ในกรณีที่ทำให้สาธารณะสมบัติ ซึ่งเป็นสมบัติของเทศบาลได้รับความเสียหาย หรือถูกทำลายไป
 - 1 เห็นด้วย
 - 2 ไม่เห็นด้วย
3. สาเหตุที่การใช้มาตรการลงโทษตามกฎหมาย ในเรื่องการทิ้งมูลฝอยในที่สาธารณะไม่ได้ผลเท่าที่ควร
 - 1 เจ้าหน้าที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือรับผลประโยชน์จากผู้กระทำผิด และกฎหมายไม่เคร่งครัด
 - 2 ที่รองรับมูลฝอยตามสถานที่สาธารณะมีไม่เพียงพอ
 - 3 การเพิ่มจำนวนประชากรรวดเร็ว
 - 4 อื่น ๆ (โปรดระบุ)
4. สาเหตุที่สถิติผู้ฝ่าฝืนกฎหมาย และเทศบัญญัติมีจำนวนลดลง
 - 1 ความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่
 - 2 มาตรการลงโทษทางกฎหมายรุนแรงขึ้น
 - 3 ประชาชนให้ความร่วมมือมากขึ้น
 - 4 อื่น ๆ (โปรดระบุ)
5. การบังคับใช้กฎหมายและเทศบัญญัติในเขตเทศบาล ที่เห็นว่ามี ความรุนแรงมากที่สุด
 - 1 เรื่องน้ำเสีย
 - 2 เรื่องอากาศเสีย
 - 3 เรื่องมูลฝอยและปฏิกูล
 - 4 เรื่องสารพิษจากภาคเกษตรกรรม
 - 5 เรื่องสารพิษจากภาคอุตสาหกรรม
 - 6 เรื่องศิลปกรรม โบราณสถานถูกทำลาย
 - 7 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. มาตรการบังคับใช้กฎหมายที่ท่านใช้ในรอบปีที่ผ่านมา
- 1 มาตรการในเชิงบังคับ 2 มาตรการในเชิงควบคุม
- 3 มาตรการในเชิงป้องกัน 4 อื่น ๆ
7. มาตรการบังคับใช้กฎหมายในเชิง**บังคับ** ที่ท่านได้ดำเนินการในรอบปีที่ผ่านมา
1. 2.
3. 4.
5. 6.
8. มาตรการบังคับใช้กฎหมายในเชิง**ควบคุม** ที่ท่านได้ดำเนินการในรอบปีที่ผ่านมา
1. 2.
3. 4.
5. 6.
9. มาตรการบังคับใช้กฎหมายในเชิง**ป้องกัน** ที่ท่านได้ดำเนินการในรอบปีที่ผ่านมา
1. 2.
3. 4.
5. 6.
10. มาตรการที่ท่านเห็นว่าควรนำมาใช้ในกรณีโรงงานปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ทำให้น้ำสกปรก
เน่าเสียและส่งกลิ่นเหม็น ชาวบ้านต้องเดือดร้อน เจ็บป่วย และไม่สามารถใช้น้ำเพื่ออุปโภคได้
- 1 การพูดคุย หรือเรียกประชุมเพื่อชี้แจง ขอร้อง หรือขอความร่วมมือ
- 2 ออกคำสั่งห้ามการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืน
- 3 ให้จ่ายค่าทดแทนที่เหมาะสมและเพียงพอกับความเสียหาย
- 4 จับกุม ลงโทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ
- 5 บังคับให้เสียภาษีหรือค่าธรรมเนียมการสร้างมลพิษ
- 6 อื่น ๆ (โปรดระบุ)
11. มาตรการที่ท่านเห็นว่าควรนำมาใช้ กรณีชาวบ้านเผาขยะที่เป็นเศษยาง พลาสติก หรือวัตถุอื่น ๆ ทำให้เกิด
ควันและกลิ่นเหม็นอย่างรุนแรงอยู่เป็นประจำ
- 1 การพูดคุย หรือเรียกประชุมเพื่อชี้แจง ขอร้อง หรือขอความร่วมมือ
- 2 ออกคำสั่งห้ามการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืน
- 3 ให้จ่ายค่าทดแทนที่เหมาะสมและเพียงพอกับความเสียหาย
- 4 จับกุม ลงโทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ
- 5 บังคับให้เสียภาษีหรือค่าธรรมเนียมการสร้างมลพิษ
- 6 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

12. มาตรการที่เห็นว่าควรนำมาใช้ ในกรณีชาวบ้านนำสัตว์เลี้ยงไปหากินใกล้แหล่งน้ำสาธารณะในเขตเทศบาล ทำให้สัตว์เลี้ยงจับถ่ายอุจจาระ/ปัสสาวะลงในแหล่งน้ำ

- 1 การพูดคุย หรือเรียกประชุมเพื่อชี้แจง ขอร้อง หรือขอความร่วมมือ
- 2 ออกคำสั่งห้ามการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืน
- 3 ให้จ่ายค่าทดแทนที่เหมาะสมและเพียงพอกับความเสียหาย
- 4 จับกุม ลงโทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ
- 5 บังคับให้เสียภาษีหรือค่าธรรมเนียมการสร้างมลพิษ
- 6 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

13. มาตรการที่เห็นว่าควรนำมาใช้ ในกรณีที่พ่อค้าแม่ค้าจำหน่ายอาหารในที่สาธารณะ แล้วไม่รักษาความสะอาดต่อสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาล

- 1 การพูดคุย หรือเรียกประชุมเพื่อชี้แจง ขอร้อง หรือขอความร่วมมือ
- 2 ออกคำสั่งห้ามการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืน
- 3 ให้จ่ายค่าทดแทนที่เหมาะสมและเพียงพอกับความเสียหาย
- 4 จับกุม ลงโทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ
- 5 บังคับให้เสียภาษีหรือค่าธรรมเนียมการสร้างมลพิษ
- 6 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

14. มาตรการในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อรักษาความสะอาดของบ้านเมือง ที่เห็นว่าเทศบาลและเจ้าหน้าที่ควรใช้เป็นอันดับแรก เพื่อให้เกิดผลทางบังคับใช้สูงสุด

- 1 การพูดคุย หรือเรียกประชุมเพื่อชี้แจง ขอร้อง หรือขอความร่วมมือ
- 2 ออกคำสั่งห้ามการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืน
- 3 ให้จ่ายค่าทดแทนที่เหมาะสมและเพียงพอกับความเสียหาย
- 4 จับกุม ลงโทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ
- 5 บังคับให้เสียภาษีหรือค่าธรรมเนียมการสร้างมลพิษ
- 6 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

15. ความคิดเห็นของกลุ่มประชากรเกี่ยวกับกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย โดยเจ้าหน้าที่เทศบาล ในการรักษาความสะอาดของบ้านเมืองในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

- 1 การพูดคุย หรือเรียกประชุมเพื่อชี้แจง ขอร้อง หรือขอความร่วมมือ
- 2 ออกคำสั่งห้ามการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืน
- 3 ให้จ่ายค่าทดแทนที่เหมาะสมและเพียงพอกับความเสียหาย
- 4 จับกุม ลงโทษจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ

5 บังคับให้เสียภาษีหรือค่าธรรมเนียมการสร้างมลพิษ

6 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

1. ข้อคิดเห็นอื่น ๆ ในเรื่องการใช้กฎหมายและเทศบัญญัติในการรักษาความสะอาดของบ้านเมือง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. งานในหน้าที่ของกองอนามัย / งานรักษาความสะอาด ที่ท่านพึงพอใจมากที่สุด

งาน

เหตุผล

.....

.....

.....

.....

.....

3. งานในหน้าที่ของกองอนามัย / งานรักษาความสะอาด ที่ท่านไม่พึงพอใจมากที่สุด

งาน

เหตุผล

.....

.....

.....

.....

.....

4. ปัญหาที่สำคัญในการปฏิบัติงานของท่าน

.....
.....
.....
.....

5. ถ้ามีประชาชนร้องเรียนหรือวิพากษ์วิจารณ์การปฏิบัติงานของหน่วยงาน ท่านมีวิธีชี้แจงและแก้ไขอย่างไร

.....
.....
.....
.....

6. ท่านให้คำแนะนำวิธีการปฏิบัติงานแก่ประชาชนอย่างไร

.....
.....
.....
.....

7. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....

8. อื่น ๆ

.....
.....
.....
.....

.....ขอขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	นายพิสิทธิ์ชัย ศรีบุญเรือง
วัน เดือน ปี เกิด	27 มีนาคม 2504
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน ปรีณสร้อยแยลส์วิทยาลัย เชียงใหม่ ปีการศึกษา 2522 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพฯ ปีการศึกษา 2527
ประสบการณ์ทำงาน	พ.ศ. 2526 หนวยความอาสาช่วยเหลือแรงงาน เขตปริมณฑล กรุงเทพฯ พ.ศ. 2528 ที่ปรึกษากฎหมาย UNIVERSAL กรุงเทพฯ พ.ศ. 2530 หนวยความสำนักงาน สุรนิตินายความ เชียงใหม่ พ.ศ. 2530 - ปัจจุบัน หนวยส่วนผู้จัดการ สำนักงานกฎหมาย ILT กรุงเทพฯ พ.ศ. 2532 ประชาสัมพันธ์ ชมรมก่อสร้างอุตสาหกรรมล้านนา ภาคเหนือ พ.ศ. 2536 - ปัจจุบัน กรรมการผู้จัดการ บริษัท ภาคย์ ไพลิน คอร์ท เชียงใหม่ พ.ศ. 2538 - 2540 คณะกรรมการตรวจร่างเทศบัญญัติ เทศบาลนคร เชียงใหม่ พ.ศ. 2538 - ปัจจุบัน สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ กรรมการผู้จัดการ บริษัท พี.บี. แมนชั่น จำกัด เชียงใหม่ พ.ศ. 2541 - ปัจจุบัน คณะกรรมการพัฒนาเมืองเชียงใหม่ คณะกรรมการ แปรญัตติคังประมาณ ของเทศบาลนคร เชียงใหม่ คณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์การเสียภาษีของเทศบาล นครเชียงใหม่